

Dąbrowa Rzepnicka

 2 km

{label236}

 1h

 piesza

Trasa oznakowana zielonym liściem dębu wiedzie poprzez piękne drzewostany liściaste usytuowane wśród morenowych pagórków i dolin. Wędrując tą ścieżką przyrodniczą, można miło spędzić czas na świeżym powietrzu, wśród szumu drzew oraz zyskać wiedzę na temat gospodarki leśnej. W rzepnickim lesie stworzona została trasa do uprawiania orientacji sportowej. Na ścieżkę można dotrzeć, kierując się ulicą Styp-Rekowskiego, która znajduje się we wschodniej części Bytowa. Jadąc od strony zamku w kierunku na Kościerzynę, za budynkiem Urzędu Miasta należy skręcić w lewo, a po niespełna 2 km w prawo (ul. Różana), na drogę do leśniczówki Rzepnica. Po minięciu dawnego wiaduktu kolejowego znajdziemy się na początku trasy (w tym miejscu można zostawić samochód).

Typ:
Piesza

Pokroje drzew

Zadziwiająca jest zmienność pokroju drzew w zależności od miejsca występowania. Drzewa rosnące na otwartej przestrzeni,

w przeciwieństwie do tych wyrosłych w lesie, są zwykle niższe, mają nisko osadzoną koronę i grube konary. Na pokrój drzewa ma wpływ ilość światła oraz konkurencja (bądź jej brak) o miejsce do życia pomiędzy poszczególnymi osobnikami.

Drewniana kładka

Z nasypu schodzimy drewnianą kładką, która wiedzie nas do wnętrza lasu. W jego drzewostanie królują buk i dąb. Spotkać tu można jednak i inne, zarówno liściaste, jak i iglaste, gatunki drzew i krzewów. Warto przez chwilę poobserwować las i zobaczyć, jakie kryje tajemnice.

Kamienny przepust

Po lewej stronie widzimy kamienny przepust, który służył do odwodnienia terenu nieczynnej już od lat linii kolejowej. Teraz przepust jest miejscem bytowania licznych gatunków zwierząt. Często można spotkać tam małe ssaki. Zapewne częstymi gośćmi są nietoperze, które kryją się w zakamarkach muru. W Polsce występuje 25 gatunków nietoperzy. Pospolite gatunki to gacek brunatny, mroczek późny i borowiec wielki.

Powalone drzewo

Znajdujemy się na skraju naturalnego wąwozu, który powstał w wyniku działalności wód powierzchniowych. Drzewa, które ze starości lub na skutek działania czynników atmosferycznych przewracają się, nie są zupełnie martwe. Po swojej fizjologicznej śmierci stają się miejscem bytowania dla wielu, często niewielkich, organizmów, których rola w lesie jest jednak przeogromna. W martwym drzewie żyją zarówno organizmy zwierzęce i roślinne, jak i grzyby. Drewno rozkłada się kilkadziesiąt lat. Proces ten zapoczątkowują grzyby, które zresztą uczestniczą w nim aż do samego końca. Owady i inne bezkręgowce żywią się drewnem lub innymi organizmami, które w nim bytują. W późnym stadium rozkładu drewno przyjmuje postać murszu silnie poprzerastanego grzybnią oraz korzeniami i pokrytego mchami.

Ptasi budzik

Ptaki rozpoczynają swe poranne koncerty o świcie. Pora śpiewania jest indywidualną dla każdego gatunku i utrwaloną cechą biologiczną. Jednym z pierwszych porannych śpiewaków jest drozd. Na tym przystanku mamy okazję przyjrzeć się ekspozycji budek lęgowych. Wielkość budki, średnica otworu wlotowego czy wysokość zawieszenia jest dopasowana do budowy oraz upodobań lokatorów budek. Są one przeznaczone dla licznych gatunków, które nie budują gniazd, a młode wychowują w dziuplach. Ptaki takie nazywamy dziuplakami, a zaliczyć do nich można m.in. dzięcioły, sikory, szpaki.

Rozwidlenie

W tym miejscu możemy wybrać bardziej interesującą nas pętlę ścieżki. Kierując się w lewo, wybieramy dłuższą trasę, na której będziemy mieli okazję zapoznać się z kolejnymi ciekawostkami dotyczącymi życia lasu. Skręcając w prawo, krótszą trasą dojdziemy do końca ścieżki.

Chrust

Stosy chrustu pozostające w lesie są niezwykle ważne dla wielu gatunków zwierząt. Małe ssaki, gady czy ptaki znajdują w nich nie tylko bezpieczne schronienie, ale także miejsce, w którym mogą wychować młode. W stosach chrustu bardzo często chronią się m.in. łasice, kuny, jeże, ropuchy, żmije czy jaszczurki. Przystanek „Chrust” jest ostatnim na krótszej pętli ścieżki.

Ochrona lasu przed zwierzyną

Las narażony jest na szkody wyrządzane przez zwierzynę chętnie ogryzającą młode drzewka. Leśnicy starają się temu zapobiegać, zabezpieczając drzewka na różne sposoby. Bardzo często można zauważyć różnego rodzaju osłonki wokół roślin lub drzewka posmarowane specjalną pastą, która ma nieprzyjemny smak i zniechęca zwierzynę do zgryzania pędów. Jednym ze sposobów zabezpieczania upraw są też ogrodzenia. Chronią one części lasu, w których rosną młode drzewa, aż do czasu gdy te ostatnie osiągną wielkość uniemożliwiającą zjedzenie ich przez zwierzęta.

Naturalne powstanie i odnowienie lasu

Znajdujemy się w miejscu, w którym las powstał w wyniku odnowienia naturalnego. Leśnicy od wielu lat wykorzystują naturalną zdolność drzew do wytwarzania owoców. Dzięki temu następuje naturalna wymiana pokoleń na danym terenie, a proces wzrostu młodych drzew oraz użytkowania drzew już dojrzałych przebiega w tym samym czasie. Młode pokolenie drzew wyrasta pod osłoną starodrzewu, co sprawia, że drzewka lepiej się rozwijają i są mniej podatne na przymrozki. Z czasem starodrzew przeredza się, dzięki czemu młode drzewka mają więcej światła i miejsca do życia.

Wędrowka drzew

Las bardzo często powstaje w efekcie sukcesji, wkraczając na tereny niezalesione. Na początku na niezalesionym dotąd obszarze pojawiają się gatunki pionierskie, takie jak brzoza, osika, wierzby, a dopiero potem inne. Poprzez różnego rodzaju przystosowania owoców i nasion mają one możliwość „wędrowania” i pokonywania znacznych odległości. Nasiona drzew iglastych są wyposażone w tzw. skrzydełka, które obejmują nasionko i powodują, że unosi się ono na wietrze. Podobnie działa „nosek” klonu. Niektóre owoce i nasiona, np. żołądz dębu, nie mogą pokonywać samodzielnie dużych odległości. W takich przypadkach niezastąpione są zwierzęta. Sójka, która żywi się m.in. żołądziami, gromadzi je jesienią w różnych ziemnych kryjówkach. Często zdarza się jej zapomnieć, gdzie ukryła swoje zapasy, a pozostawione żołądzie wiosną kiełkują.

Zielona klasa

Jest to ostatni przystanek na tej trasie. Drogą docieramy do miejsca, gdzie możemy odpocząć na przygotowanych ławkach oraz rozpalić ognisko. Oczywiście rozpalenie ogniska należy uzgodnić w pobliskiej leśniczówce.